

Японски хмел (*Humulus scandens*)

Японският хмел е включен в Списък на инвазивните чужди видове, които засягат Европейския съюз съгласно Регламент 1143/2014. Включен е също в списъка на инвазивните видове на Европейската и средиземноморска организация по растителна защита (EPPO) като вредител препоръчан за регулиране като карантинен вредител.

Японският хмел е едногодишен, светлолюбив вид лиана, която достига до 2 – 5 м, понякога и до 9-11 м. дължина. Семената остават жизнени в почвата около три години. Растението е естествено разпространено в Япония, Китай, Корея, Тайван и Виетнам. Среща се далечния Изток - Монголия и Русия. Внесен е в Европа и Северна Америка за озеленяване на огради, беседки, перголи и други места където се натурализира и става инвазивен. Всички диви популации в Европа и Северна Америка са резултат от изпускане на вида от градини.

В България до 2021 г. видът е открит само по поречието на р. Янтра. Предполага се, че растението е „избягало“ от градини, където е отглеждано като декоративен вид. Възможно е да го има и на други места, но още да не е забелязано.

В 99% от случаите инвазията му е край реки и потоци. Обитава най-често брегове на реки, особено открити части с пясъчни наноси, чакъл, тинеста почва и наслагани получени от заливания. Предпочита богати на хранителни вещества почви.

Японският хмел вреди на биологичното разнообразие като измества местните видове и променя растителните съобщества. Бързо обраства. Способен е да се катери по дърветата. Води до засенчване и дори изсушаване, когато дърветата са малки (фиданки). Няма естествени врагове в Европа, които да ограничават възможността му да завзема нови територии.

Растението има алергенен полен с вредно въздействие върху здравето на човека, подобно на това на [пелинолистната амброзия](#) (кожни алергии, астма). Японският хмел може да ограничи достъпа до водни тела (реки, езера) и така да попречи на спортния риболов, плуване, гребане, както и на поддръжката на крайречна инфраструктура.

Сериозна опасност за ограничаване на разпространяването му създава това, че много наподобява и често се бърка с обикновения хмел (*Humulus lupulus*), който е естествено разпространен в България. Когато забележите подобна лиана край реки и потоци трябва много внимателно да определите от кой вид е. С малко познания ще се научите да разграничите лесно двата вида. Ето белезите, за които да внимавате:

Японски хмел – инвазивно чуждо едногодишно увивно растение, 5-7 (9) дяла на листата; люспите на „шишарчицата“ стърчат; стъблото се увива обратно на часовниковата стрелка.

Обикновен хмел – местно многогодишно увивно растение, 3-5 дяла на листата, люспите на „шишарката“ са прилегнали; увива се в посока по часовниковата стрелка.

Разгледайте добре и тези снимки.

Японски хмел
(*Humulus scandens*)

Обикновен хмел
(*Humulus lupulus*)

Методите за контрол на японския хмел са: ръчно изкореняване; механично косене; пръскане с хербицид (химически контрол); екологичен контрол чрез промяна в околната среда, така че да стане непригодна за вида (затревяване, залесяване, за да се засенчи). След премахване не бива да се допускат нови растения и разпръскване на семена. Нужно е наблюдение и премахване в продължение на поне три години, за да се изтощи семенната банка в почвата.

Остатъците от изкоренените или окосени растения трябва да се закопават, извозват в лицензирано сметище или изгарят, за да не се разпространява на други места. Почва от място с японски хмел, не бива да се премества, за да не се пренесат семена от растението. Не трябва също да се изхвърлят в дивата природа. градински отпадъци с части от растението

За съжаление семената на растението са свободно достъпни и могат да бъдат закупени и през Интернет. Това води до разпространението му от любители градинари, които не са запознати с инвазивното му „поведение“. Затова е много важно запознаването с тези факти, за да спре отглеждането на растението и да започне ликвидирането му в частните градини и на местата където е навлязъл вида.